

DECIZIA NR.7/14.02.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu, a fost investită în baza art.178 din O.G.92/2003 republicată, cu soluționarea contestației formulate de x împotriva măsurilor dispuse prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr/23.12.2004 și Decizia de rambursare TVA nr./29.12.2004 întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Sibiu și respectiv Administrația Finanțelor Publice Sibiu.

Contestația a fost depusă în termenul legal impus de art.176(1) din O.G.92/2003 republicată, fiind înregistrată la organul de control cu nr./17.01.2005, iar la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu cu nr./31.05.2005.

Obiectul contestației îl reprezintă măsurile dispuse prin actele de mai sus privind plata la bugetul statului a sumei totale de **xxxxxx lei** din care :

- xxxxxxx lei - TVA ;
- xxxxxx lei - dobânzi TVA ;
- xxxx lei - penalități de întâziere TVA.

I. În susținerea contestației, petenta invocă următoarele :

- existența unui alt raport de inspecție fiscală din data de 6.12.2004, raport ce nu conține nici o deficiență aferentă perioadei verificate ;
- în urma demolării clădirii, cheltuiala cu valoarea neamortizată este o cheltuială deductibilă fiscal și prin urmare nu datorează sumele stabilite de organul de control
- organul de control nu a avut în vedere soluția transmisă de Ministerul Finanțelor Publice și faptul că a fost încheiat un contract de asigurare pentru imobilul demolat.

II. Organul de control fiscal prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale

suplimentare stabilite de inspectia fiscală nr/23.12.2004 și Decizia de rambursare a TVA nr./29.12.2004 a reținut următoarele :

Perioada verificată 01.09.2003 – 30.09.2004.

Societatea depune la Administrația Finanțelor Publice Sibiu decontul de TVA aferent lunii septembrie 2004 sub nr./21.10.2004 prin care solicită rambursarea soldului sumei negative a TVA de xxxxxx lei.

În urma verificării se constată că în luna iunie 2004 societatea demolează o magazie situată în xxxxxx în acest sens obținându-se autorizația de desființare și întocmindu-se procesul verbal de scoatere din funcțiune a mijlocului fix din care rezultă că valoarea neamortizată a magaziei demolate este de xxxxxx lei.

Întrucât societatea nu realizează venituri din valorificarea ansamblurilor, subansamblurilor, pieselor componente și a altor materiale provenite din demolarea clădirii conform prevederilor art.23 din Legea 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat, valoarea neamortizată rămâne cea de la momentul demolării, respectiv xxxxxx lei.

De asemeni se constată că societatea asigură clădirea prin contractul de asigurare nr./20.11.2003 încheiat cu xxxx S.A. împotriva următoarelor riscuri : incendii, cutremur, inundații și infidelității angajaților.

Deoarece clădirea (magazia) este demolată din alte cauze decât cele pentru care a fost încheiat contractul de asigurare, petenta nu este despăgubită de societatea de asigurări.

În consecință, organul fiscal în conformitate cu art.21 (4) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal coroborat cu prevederile alin.42 din H.G.44/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a Legii 571/2003 stabilește că suma de xxxxx lei este nedeductibilă fiscal și ca urmare datorează TVA suplimentar de xxxxx lei.

Pentru neachitarea la termen a TVA stabilit suplimentar petenta datorează dobânzi de xxxxxxxx lei și penalități de întârziere de xxxxxx lei.

III. Având în vedere constatările organului de control fiscal, motivațiile contestației, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada verificată, organul de soluționare a contestației reține următoarele :

- Prin actele încheiate, organul de control constată că suma de xxxxxx lei reprezentând valoare neamortizată, aferentă unei magazii demolate este nedeductibilă fiscal în condițiile în care petenta are încheiat contract de asigurare

pentru acest imobil dar pentru alte cauze decât cea în speță, fapt pentru care stabilește în sarcina sa TVA suplimentar, dobânzi și penalități de întârziere.

- În apărare, petenta susține că suma de xxxxx lei reprezentând valoarea neamortizată aferentă magaziei demolate este deductibilă fiscal deoarece a încheiat contract de asigurare pentru acest imobil și ca urmare nu datorează sumele stabilite.

Având în vedere argumentele de mai sus, organul de soluționare a contestației reține :

- în luna iunie 2004 petenta demolează o magazie aflată în proprietatea sa ca urmare a gradului avansat de uzură ;
- pentru acest imobil a fost încheiat contract de asigurare împotriva următoarelor riscuri : incendii, cutremure, inundații și infidelitate angajați ;
- cauza pentru care a fost demolat imobilul este degradare majoră din motive neimputabile nici unei persoane fizice sau juridice ;
- în urma demolării petenta nu valorifică nimic din materialele rezultate, fapt pentru care cheltuiala cu valoarea rămasă neamortizată a magaziei este cea de la momentul demolării – xxxxxlei ;
- demolarea în cauză nu constituie livrare de bunuri din punct de vedere TVA, ci valoarea rămasă neamortizată este cheltuială nedeductibilă fiscal pentru TVA în situația în speță deoarece :

a). există contract de asigurare dar nu pentru distrugere imobil din proprie inițiativă, chiar dacă sunt motive întemeiate ;

b). valoarea neamortizată excede valoarea recuperată în baza contractului de asigurare petenta nefiind despăgubită de asigurator în urma demolării ;

- din corespondența efectuată de petentă cu Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu, cu xxxxx și Ministerul Finanțelor Publice rezultă același lucru, că suma de xxxxx lei reprezentând valoarea rămasă neamortizată este nedeductibilă fiscal din punct de vedere al TVA, iar ultima adresă cu nr./11.11.2004 emisă de Ministerul Finanțelor Publice nu are legătură cu situația în cauză.

Prin urmare, în speță sunt aplicabile prevederile :

- art.21, alin.4, lit.c din Legea 571/2003 privind Codul fiscal unde se specifică că nu sunt deductibile fiscal *“cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă în gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI”* ;
- alin.42 din H.G.44/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a Legii 571/2003 unde se arată : “Cheltuiala cu valoarea neamortizată a activelor corporale lipsă în gestiune sau distruse, pentru care nu s-au încheiat contracte de asigurare, nu este cheltuială deductibilă fiscal, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz.
Cheltuiala cu valoarea neamortizată a activelor corporale lipsă din gestiune sau distruse, care excedează valori recuperate în baza contractelor de asigurare încheiate, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, nu este deductibilă fiscal”.

În consecință, în mod legal organul de control a stabilit în sarcina petentei TVA suplimentară în sumă de xxxxx lei aferentă cheltuielii nedeductibile fiscal reprezentând valoarea neamortizată a imobilului demolat.

Pentru neachitarea la termen, petenta datorează dobânzi în sumă de xxxxx lei și penalități de întârziere de xxxxxx lei în conformitate cu art.115 și 120 din O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Cu privire la mențiunea petentei referitoare la existența unui raport de inspecție fiscală în data de 06.12.2004 precizăm faptul că inspecția fiscală s-a încheiat în data de 21.12.2004, în acest sens întocmindu-se raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere înregistrate la organul de control cu nr/23.12.2004 și comunicate petentei în 28.12.2004.

Un alt raport de inspecție fiscală pentru aceeași perioadă nu a fost întocmit, contribuabilul neprezentând la dosar dovada existenței lui.

Pentru considerentele reținute în baza art.180 (5) din O.G.92/2003, republicată,

D E C I D E :

Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma de xxxx lei reprezentând :

- xxxxx lei - TVA ;
- xxx lei - dobânzi TVA ;
- xxx lei - penalități întârziere TVA.

Prezenta Decizie poate fi atacată la Tribunalul Sibiu în termen de 30 de zile de la comunicare.